

Arrest

nr. 222 288 van 5 juni 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
                      2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. GASPART
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Libanese nationaliteit te zijn, op 22 januari 2019 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 december 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 maart 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 mei 2019.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat G. GASPART en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die verklaren van Libanese nationaliteit te zijn, zijn volgens hun verklaringen het Rijk binnengekomen op 25 maart 2017 en hebben zich vluchteling verklaard op 4 april 2017.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekers op 14 september 2018 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoekers werden gehoord op 16 november 2018.

1.3. Op 18 december 2018 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden op 19 december 2018 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissingen luiden als volgt:

Ten aanzien van B.M.:

“A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn te Beirout, Libanon, op 25 november 1978. U heeft de Libanese nationaliteit. Op uw identiteitskaart staat dat u sjjiitisch moslim bent, maar u bent tien jaar geleden bekeerd tot het soennisme. U heeft naar aanleiding hiervan nooit problemen gekend.

U bent in 2012 getrouwd met I.(...) E.(...) Z.(...) (CG X, OV X). Samen hebben jullie één zoon: J.(...) M.(...), geboren op 4 september 2013.

Sinds uw geboorte verbleef u in Bourj Abi Haidar te Beirout. In de jaren '80, tijdens de Libanese burgeroorlog, verhuisde u met uw familie voor een vijftal maanden naar het zuiden van Libanon te Nabatieh. Hierna keerden jullie terug naar Bourj Abi Haidar. Rond de jaren 2000 verhuisde u naar de wijk Basta, tevens te Beirout. In 2012 reisden u en uw vrouw voor een week naar Turkije. In september 2015 verhuisden u, uw vrouw en uw zoon naar uw schoonouders te Mala'ab, Beirout, waar jullie verbleven tot jullie vertrek.

U komt uit een gezin met vijf kinderen. Uw broer, I.(...) M.(...) (CG 01/26279, OV X), diende op 11 december 2001 op basis van eigen redenen een verzoek om internationale bescherming in. Op 27 maart 2002 ontving hij van het CGVS een weigering van erkenning van de hoedanigheid van vluchteling. De Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen kende hem op 30 april 2003 de vluchtelingenstatus toe. Uw overige broer en zussen verblijven op heden in Libanon. Uw moeder verblijft op heden in de wijk Basta te Beirout. In de tijd dat Fouad Siniora minister van financiën was onder Rafik Hariri, werkte uw vader bij hem als conciërge. Uw vader stierf in 2003. Uw gevoel zegt dat zijn overlijden een link heeft met uw problemen.

U bent tot het vijfde leerjaar naar school gegaan. Vervolgens heeft u bij uw schoonbroer gewerkt en van 1998-1999 deed u uw legerdienst. Van 2002 tot begin september 2016, twee weken voor uw vertrek, werkte u als chauffeur van de algemene directeur van Future TV.

Omwille van uw functie bij Future TV werd u benaderd door leden van Saraya Al Muqawama, een groepering die banden heeft met Hezbollah. In de periode 2009-2011 werd u opgebeld door twee gewapende verantwoordelijken van deze groepering: F.(...) A.(...) en M.(...) S.(...). Ze wilden via u informatie verkrijgen over de televisie. Begin 2011 werd u benaderd door M.(...) S.(...), hij vroeg u informatie door te geven over het doen en laten van de directeur van Future TV: wanneer hij naar premier Hariri ging, wanneer de gesprekken met de parlamentsleden doorgingen etc. U wenste hier niet op in te gaan en kwam hierdoor in de problemen. Enkele dagen na dit gesprek zag u dat de ruit van uw auto kapot was, in april 2011 werd u omver gereden op uw scooter en tijdens uw val zag u F.(...) A.(...), in februari 2012 werd u fysiek benaderd toen u uw auto aan het parkeren was, begin 2013 werd u verbaal bedreigd door F.(...) A.(...), in de zomer van 2013 werd u fysiek bedreigd bij de kapper door M.(...) S.(...) en werd uw familie beledigd. Rond februari 2014 kreeg u toen u op uw scooter zat een schop van F.(...) A.(...) en u werd in juli 2014 fysiek benaderd door een andere verantwoordelijke van Saraya Al Muqawama, A.(...) A.(...), in een telefoonwinkel. In maart 2015 werd u fysiek benaderd door twee leden van Saraya Al Muqawama toen u in uw auto zat. In september 2015 ging u uw zoon ophalen in de crèche en daar zag u F.(...) A.(...) op zijn scooter. Hij dreigde ermee uw zoon te ontvoeren en bedreigde u met de dood. Omwille hiervan dook u samen met uw gezin onder bij uw schoonouders. In maart 2016 werd u fysiek aangevallen met een stok door iemand op een scooter toen u op weg was naar uw schoonouders.

Op 23 september 2016 hebben u, uw vrouw en uw zoon Libanon op legale wijze verlaten via de luchthaven van Beirout. Jullie kenden hier geen problemen. Op dezelfde dag kwamen jullie aan in België. Bij aankomst hebben jullie jullie paspoorten verscheurd. Op 4 april 2017 dienden u en uw vrouw een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). U vreest bij terugkeer de groepering Saraya Al Muqawama alsook Hezbollah, waarvan ze deel uitmaken.

U vreest gedood te worden en vreest dat uw zontje door hen ontvoerd kan worden.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: een kopie van een tewerkstellingsattest bij Future TV, originele badge en pasje van Future TV, originele verzekeringskaarten van uw gezin, kopies van medische attesten en foto in verband met uw verwondingen en algemene artikels over de situatie in Libanon met betrekking tot Hezbollah.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u na het persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal (CGVS) er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Uw geloofwaardigheid werd doorheen de gehele procedure ondermijnd en dit omwille van volgende redenen.

Vooreerst wordt uw geloofwaardigheid in sterke mate ondermijnd door uw verklaringen doorheen de hele asielprocedure over de door u afgelegde reisweg en meer specifiek de door u beweerde datum van definitief vertrek uit Libanon.

*Allereerst leggen u en uw echtgenote bij de DVZ en bij het CGVS tegenstrijdige verklaringen af over de datum waarop jullie Libanon definitief verlaten hebben en de reisweg die jullie hebben afgelegd. Zo verklaarde u bij de DVZ dat u en uw gezin Libanon definitief verlaten hebben op **23 maart 2017** en dat jullie vervolgens via Turkije en andere onbekende landen op **25 maart 2017** in België aankwamen (Verklaringen DVZ 19/04/17, p.11). Uw echtgenote verklaarde bij de DVZ identiek hetzelfde (Verklaringen DVZ 19/4/17 vrouw, p.11). Zowel u als uw echtgenote verklaren bovendien aan de DVZ dat jullie op 26 september 2016 naar Frankrijk reisden met een visum voor Frankrijk en dat jullie op 3 oktober 2016 terugkeerden naar Libanon (Verklaringen DVZ 19/04/17, p.10, Verklaringen DVZ 19/04/17 vrouw, p.10). In tegenstelling tot deze verklaringen bij de DVZ, verklaarden zowel u als uw echtgenote bij het CGVS dat jullie Libanon definitief verlaten hebben op **23 september 2016** en dat jullie **op dezelfde dag** in België toekwamen (CGVS p.6, CGVS vrouw p.5, 6). Als verklaring hiervoor geven zowel u als uw echtgenote aan dat jullie door kennissen werden aangeraden om de waarheid niet te vertellen dat jullie via de luchthaven naar België zijn gekomen (CGVS p. 6, CGVS vrouw p.6). Het hoeft niet verwonderen dat het CGVS dit bezwaarlijk vindt, daar er op u als verzoeker om internationale bescherming de plicht rust om naar waarheid te antwoorden en dit reeds bij aanvang van uw procedure.*

Wanneer het CGVS zich verder baseert op uw laatste verklaringen bij het CGVS over uw datum van definitief vertrek uit Libanon (23 september 2016), plaatst het CGVS tevens volgende twee kanttekeningen. Ten eerste merkt het CGVS op dat er tussen uw beweerde datum van definitief vertrek (23 september 2016) en uw verzoek om internationale bescherming (4 april 2017) een periode zit van ruim zes maanden. U gevraagd dit nader te verklaren, geeft u zonder meer aan dat u door kennissen en uw advocaat werd aangeraden te wachten met uw verzoek in te dienen, maar laat u in het ongewisse welke reden hierachter schuilt, deze zou u niet hebben geweten. Ook uw echtgenote geeft aan dat jullie hebben gewacht omdat dit zo werd gevraagd en het niet noodzakelijk was om asiel aan te vragen tot(dat) het visum was verlopen. 'Gewacht tot het visum was verlopen en dan nog een beetje extra gewacht', zo stelt ze (CGVS p.6, 10, CGVS vrouw p.6). De vaststelling van de lange periode tussen uw aankomst en het indienen van uw verzoek om internationale bescherming strookt niet met de houding van een verzoeker om internationale bescherming. Wanneer u een effectieve nood aan internationale bescherming heeft, wordt er van u verwacht om binnen een zo kort mogelijke tijd een verzoek om bescherming in te dienen. Ten tweede, legt u een attest neer over uw periode van tewerkstelling bij Future TV. Daarin staat vermeld dat u werkzaam bij hen was van 1 januari 2002 tot 11 november 2016. Het feit dat dit niet strookt met uw verklaarde datum van vertrek (23 september 2016), doet uw geloofwaardigheid opnieuw de das om. Uw vergoelijking dat die data gaan over de periode waarin u

verzekerd was (CGVS p.7), overtuigt allerm minst daar het opgestelde document zeer genuanceerd is opgesteld en niet voor discussie vatbaar is.

Om het hoofd te bieden aan al deze tegenstrijdigheden werden u en uw echtgenote gevraagd jullie paspoorten voor te leggen, maar zowel u als uw echtgenote slagen hier niet in en opnieuw botst het CGVS tegen een tegenstrijdigheid om welke reden jullie deze niet kunnen voorleggen. Bij de DVZ geven jullie aan dat de smokkelaar die u bij naam en toenaam noemt, het paspoort heeft afgenomen (Verklaringen DVZ 19/04/17, p.10 en Verklaringen DVZ 19/04/17 vrouw, p.10). Bij het CGVS echter, verklaren u en uw echtgenote dat jullie de paspoorten zelf verscheurd hebben bij aankomst (CGVS p.6, CGVS vrouw p.6). Het hoeft niet te verwonderen dat al deze tegenstrijdigheden uw geloofwaardigheid in sterke mate ondermijnen. Het CGVS ontdoet zich niet van de indruk dat jullie haar bewust trachten te misleiden en zulks brengt niet alleen de geloofwaardigheid van de door jullie beweerde reisweg in het gedrang, maar ook jullie algemene geloofwaardigheid.

Naast deze vaststellingen, zijn er ook nog andere redenen die uw geloofwaardigheid ondermijnen en waardoor u niet heeft kunnen overtuigen in de door u beweerde vrees.

Daar u aangeeft dat uw problemen reeds hun oorsprong vonden in 2009, werd u gevraagd wat u heeft doen besluiten om Libanon te verlaten (CGVS p.9, CGVS vrouw p.7). U geeft het incident aan in september 2015 waarbij u en uw zoon bedreigd werden aan de crèche van uw zoon met de woorden "ik kan jouw zoon ontvoeren, je bent niets waard. Je kost ons alleen een kogel." (CGVS 9, CGVS vrouw p.7-8). U geeft aan dat de bedreigingen een ander niveau hadden bereikt en dat dit u heeft doen besluiten uw vertrek voor te bereiden (CGVS p.8, 9, 10). Het CGVS vindt het in dit opzicht merkwaardig, dat u na deze bedreiging nog een jaar in Libanon verbleef. U gevraagd om welke reden u niet eerder uit Libanon bent vertrokken daar u aangeeft dat de trigger plaatsvond in september 2015, zegt u dat u moest wachten tot de paspoorten en de visa geregeld waren (CGVS p.9). Het hoeft niet te verwonderen dat deze uitleg weinig overtuigend is in het kader van de ernst van de door u beweerde vrees. Indien u effectief een vrees heeft voor uw leven en voor dat van uw gezin, dan is het totaal niet geloofwaardig dat u nog een jaar wacht met het verlaten van uw land van herkomst. Te meer daar u aangeeft dat u reeds sinds de jaren 2009-2011 geconfronteerd werd met meerdere bedreigingen omwille van uw functie van chauffeur bij Future TV en u verschillende keren slachtoffer werd van fysiek geweld (CGVS p.7-8, 10). Gezien uit uw verklaringen duidelijk blijkt dat uw belagers niet van plan waren u met rust te laten kan er toch van uitgegaan worden dat u nu niet bepaald dat incident aan de crèche nodig had om te beseffen dat uw belagers het ernstig meenden.

Een volgende merkwaardige vaststelling is het feit dat zowel u als uw echtgenote verklaren dat u tot september 2016, dus kort voor uw definitief vertrek, actief bleef in uw functie van chauffeur bij Future TV (CGVS p.5, CGVS vrouw p.5, 8). Wanneer u aangeeft dat de bedreiging in september 2015 u deed besluiten uw leven veilig te stellen, vindt het CGVS het allerm minst geloofwaardig dat u tot kort voor uw vertrek actief bleef in de functie die de oorzaak vormt van uw problemen. Ook het feit dat u op dermate wijze zichtbaar bleef door het uitoefenen van uw werk, ondermijnt de geloofwaardigheid van de door u beweerde vrees. Wanneer er een effectieve dreiging boven uw hoofd hangt, kan er van u verwacht worden de nodige voorzichtigheid aan de dag te leggen en u minder zichtbaar te maken. U geeft weliswaar aan dat u lang op uw werk bleef zodat u niet zou opvallen (CGVS p.8), evenwel weegt dit niet op tegen het feit dat u bleef volharden in uw vertrouwde professionele leven en uw zichtbaarheid hierdoor dus niet verminderde.

Bovendien strookt het feit dat u actief bleef als chauffeur bij Future TV niet met uw verklaringen dat u omwille van de bedreiging in september 2015 uw huis verliet en bij uw schoonouders introk in een andere wijk in Beirout (CGVS p.3, 8). Tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS, laat u blijken dat u bij uw schoonouders onderdook om aan uw problemen te ontsnappen (CGVS p.8, CGVS vrouw p.3). Het feit dat u door uw werk dermate zichtbaar bleef is hiermee weinig verenigbaar en behoeft geen verdere uitleg. Overigens dient aangestipt te worden dat u geen eenduidige verklaringen heeft afgelegd over het verblijf bij uw schoonouders bij de DVZ en het CGVS. Zo hebt u immers ten overstaan van DVZ met geen woord gerept over uw verblijf van een jaar bij uw schoonouders en u vergoelijkt zulks door te stellen dat u er hieromtrent geen vragen werden gesteld (Verklaringen DVZ 19/04/2017 p. 4, CGVS p.9, 10). Ook deze omissie komt uw geloofwaardigheid niet ten goede daar u op het CGVS wil doen uitschijnen dat u uit angst voor uw belagers bij uw schoonouders ging inwonen waardoor dit een niet onbelangrijk element is om uw vrees aannemelijk te maken en een reden temeer is dat er van u kan verwacht worden dit spontaan te vermelden.

U geeft aan dat uw belagers gewapend waren, dat ze altijd een pistool bij zich droegen (CGVS p.9, 10). Uw echtgenote verklaart eveneens dat ze mensen hebben in de buurt van haar ouders (CGVS p.8). Na de bedreiging in september 2015, die u deed besluiten uw leven in veiligheid te brengen, schetst u nog één incident in maart 2016 waarbij u met een stok werd geslagen toen u op weg was naar het huis van uw schoonouders (CGVS p.8). Indien uw belagers het effectief op u gemunt zouden hebben kan er verondersteld worden, gezien hun reputatie en verbondenheid met de Hezbollah, dat ze effectievere pogingen ondernomen zouden hebben om u te treffen. Bovendien vindt het CGVS het merkwaardig in het kader van de door u beweerde vrees, dat u het risico nam om via de luchthaven van Beirout legaal het land te verlaten (CGVS p. 10) terwijl algemeen geweten is dat Hezbollah in de luchthaven vertegenwoordigd is. Opnieuw wordt uw geloofwaardigheid aangaande uw beweerde problemen met de organisatie Saraya Al Muqawama en de Hezbollah hierdoor ondermijnd.

Volledigheidshalve dient aangestipt te worden dat u verklaart "Ik ben linken beginnen leggen met mijn problemen en de dood van mijn vader" (CGVS p.4). U gevraagd dit nader te verklaren geeft u weinig eenduidige antwoorden en stelt u dat u zich baseert op uw gevoel, dat het vermoedens zijn (CGVS p.4, 10). Het hoeft niet te verwonderen dat deze loutere vermoedens de appreciatie van het CGVS niet ombuigen en niet doen overtuigen in de door u beweerde vrees.

Op basis van bovenstaande observaties is het CGVS van mening dat u uw beweerde problemen totaal niet aannemelijk heeft kunnen maken en dient u de vluchtelingenstatus dan ook geweigerd te worden.

Volledigheidshalve dienen de door u neergelegde documenten besproken te worden. De documenten die u neerlegt aangaande uw tewerkstelling bij Future TV staven geenszins de door u beweerde problemen, noch met de organisatie Saraya Al Muqawama, noch met de Hezbollah. Dit betreft evenzeer de medische documenten die u neerlegt. Hieruit blijkt nergens de door u beweerde vrees ten opzichte van Saraya Al Muqawama en Hezbollah. Dergelijke documenten hebben enkel waarde ter ondersteuning van een coherent en geloofwaardig relaas, iets wat in uw hoofde niet het geval is. De door u neergelegde documenten in verband met de werking van de Hezbollah hebben betrekking op de algemene situatie, maar ondersteunen uw specifieke problemen niet en vermogen dan ook niet bovenstaande appreciatie van het CGVS in positieve zin om te buigen.

Naast de toekenning van een vluchtelingenstatus, kan een asielzoeker door het CGVS evenwel een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Het CGVS benadrukt in dit verband dat artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet slechts beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Libanon (zie COI Focus Libanon – Veiligheidssituatie Update- dd. 7 augustus 2018) blijkt dat de huidige veiligheidssituatie in Libanon grotendeels bepaald wordt door de situatie in Syrië. De meeste veiligheidsincidenten zijn geworteld in het Syrische conflict en men neemt een polarisatie waar tussen de soennitische en sjiiitische gemeenschap in het land. Anderzijds zit de recente Libanese burgeroorlog nog stevig verankerd in het collectieve Libanese geheugen en bij elke opstoot van spanningen zijn de verschillende politieke leiders geneigd om tot kalmte op te roepen. In 2017 kende Libanon een combinatie van politiek momentum, een verbeterde veiligheidssituatie en brede steun voor het leger. Met de verkiezing van een president, parlamentsverkiezingen in mei 2018 en de vorming van een brede coalitieregering kwam een einde aan een lange periode van instabiliteit.

Het geweld in Libanon is niet grootschalig en beperkt zich tot een schaduwoorlog in de vorm van aanslagen, grensgeweld tussen de strijdende partijen en sektarische kidnappings. Sinds begin 2015 stellen waarnemers echter een verbetering van de algemene veiligheidssituatie vast. Mede door de toegenomen veiligheidsmaatregelen van het leger en Hezbollah en door de ontwikkelingen in Syrië nam de schaal van geweld af. Zo vindt er in Tripoli sinds april 2014, op een zelfmoordaanslag in januari 2015 na, geen sektarisch geweld meer plaats tussen de alawitische en soennitische militieën. Daarnaast kwam een einde aan de golf van aanslagen met autobommen in de sjiiitische regio's, vooral in de zuidelijke buitenwijken van Beiroet. De laatste aanslag in Beiroet vond plaats op 12 november 2015 en betrof een dubbele zelfmoordaanslag in de zuidelijke sjiiitische wijk Bourj al-Barajneh.

Van 2015 tot en met de zomer van 2017 concentreerde het gros van het geweld zich in de grensregio met Syrië, voornamelijk in de noordoostelijke Bekavallei (Arsal, Ras Baalbek). Jihadistische groeperingen richten er hun pijlen naast Hezbollah op het Libanese leger, dat als een bondgenoot van Hezbollah wordt beschouwd. Het leger, dat haar troepen in de grensregio versterkte, en Hezbollah belaagden op hun beurt extremistische groeperingen. Zo vonden er in de bergrijke grensregio gewapende confrontaties plaats tussen extremistische groeperingen, waaronder IS en Jabhat Fatah al-Sham / Hayat Tahrir al-Sham (het vroegere Jabhat al-Nusra) enerzijds, en het Libanese leger of Hezbollah anderzijds. In de zomer van 2017 voerden zowel het Libanese leger, als Hezbollah grote militaire operaties uit gericht tegen de aanwezige militanten van IS en HTS/JFS. Hierbij vielen geen burgerslachtoffers te betreuren. De gewapende extremistische groeperingen verlieten na onderhandelingen met Hezbollah vervolgens collectief de grensregio, en het Libanese leger controleert nu nagenoeg de volledige Syrische-Libanese grens. Met het vertrek van de extremistische strijders kwam ook een einde aan de gewapende confrontaties tussen IS en JN/ JFS/HTS die elkaar tot dan toe bekampten voor de controle van strategisch gebied langsheen de grens met Syrië.

Sinds de aanvang van het conflict in Syrië voerden Syrische rebellengroepen raket- en mortieraanvallen uit op vermeende Hezbollah-bolwerken in de grotendeels sjiiitische gebieden Baalbek en Hermel. Het Syrische leger voerde op haar beurt luchtaanvallen uit op de vermeende smokkelroutes en bases voor Syrische rebellengroeperingen in soennitische grensregio's. Sinds begin 2015 namen deze aanvallen in intensiteit af. Na de zomer van 2017 werd er geen Syrisch grensgeweld meer gerapporteerd.

In de overige regio's is het overwegend rustig. De veiligheidssituatie in Zuid-Libanon is relatief stabiel. VN-resolutie 1701 die een einde maakte aan het conflict tussen Hezbollah en Israël in 2006 blijft grotendeels nageleefd en Hezbollah behoedt zich er in het huidige klimaat voor om Israël te provoceren. Er vinden slechts kleine wederzijdse vergeldingsacties plaats, waarbij geen burgers gevisieerd werden en ook geen burgerslachtoffers vielen. Ook in 2017 bleef de situatie stabiel, en dit ondanks de dreigende retoriek langs weerskanten.

In de Palestijnse kampen blijft, met uitzondering van Ayn al-Hilwah, de huidige veiligheidssituatie relatief kalm en doen de verschillende gewapende groeperingen inspanningen om niet verwickeld te raken in het Syrische conflict. Bij de gewapende incidenten in de Palestijnse kampen worden over het algemeen geen burgers gevisieerd. Meestal betreft het gewapende confrontaties tussen rivaliserende gewapende groepen onderling, binnen een groepering of tussen een gewapende groepering en een controlepost van het leger net buiten het kamp. Aangezien de kampen dichtbevolkt zijn vallen hierbij soms burgerslachtoffers te betreuren.

In Ayn al-Hilwah vonden van november 2016 tot november 2017 gewapende confrontaties plaats tussen de Palestijnse gezamenlijke veiligheidsmacht verbonden met Fatah en de radicaal islamistische groepen onder leiding van Bilal Badr, waarbij in het kamp minstens vijftig doden, waaronder verscheidene burgers, vielen. Tijdens de eerste helft van 2018 verminderden de spanningen en het geweld tussen Fatah en islamistische groeperingen en verlieten verschillende leden van de groeperingen het kamp, gaven zich over aan de autoriteiten, werden uitgeleverd of gearresteerd. In deze periode vielen in Ayn al-Hilwah vijf doden en een vijftiental gewonden. De nieuw gevormde Gezamenlijke Veiligheidsmacht ontplooidde zich in de meest gevoelige wijken maar de situatie blijft gespannen. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat burgers in Libanon actueel geen reëel risico lopen op een ernstige bedreiging van hun leven of persoon in de zin van de artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Er wordt tot slot opgemerkt dat het CGVS in hoofde van uw echtgenote eveneens een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus heeft genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Ten aanzien van I.E.Z.:

A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn te Beirout, Libanon, op 8 augustus 1981. U heeft de Libanese nationaliteit en u bent soennitisch moslima. U bent in 2012 getrouwd met B.(...) M.(...) (CG 17/12561, OV 8.418.201). Samen hebben jullie één zoon: J.(...) M.(...), geboren op 4 september 2013.

U heeft sinds uw geboorte tot uw huwelijk in de wijk Mala'ab te Beirout gewoond. Sinds uw huwelijk woonde u in de wijk Basta te Beirout. Na uw huwelijk bent u met uw man voor een week naar Turkije gereisd. Het jaar voor uw vertrek, verbleef u samen met uw gezin bij uw ouders in de wijk Mala'ab te Beirout omwille van de problemen van uw man. Uw vader stierf op 21 juni 2017 ten gevolge van een ziekte.

U bent tot de negende klas naar school geweest, vervolgens heeft u nog een opleiding computer en Engels gevolgd. Sinds 2004 tot ongeveer juni 2016 werkte u bij een kledingbedrijf.

Uw man werkte sinds jullie huwelijk tot september 2016 bij Future TV. Hij was chauffeur van de algemeen directeur. Uw man werd omwille van zijn functie lastiggevalen door Saraya Al Muqawama, een organisatie die verbonden is met de Hezbollah. De problemen waren reeds bezig toen u in 2012 met hem trouwde. U geeft aan dat hij door twee personen gevisieerd werd: F.(...) A.(...) en M.(...) S.(...). De hoofdaanleiding van jullie definitief vertrek uit Libanon was de bedreiging door F.(...) A.(...) aan de crèche van uw zoon. Dit was de reden dat jullie een paar dagen later naar het huis van uw ouders zijn verhuisd. Tijdens jullie verblijf bij uw ouders werd de auto van uw man aangevallen en werd uw man uitgescholden.

Uzelf heeft noch problemen gekend omwille van het werk van uw man, noch andere problemen.

Op 23 september 2016 hebben u, uw man en uw zoon Libanon op legale wijze verlaten via de luchthaven van Beirout. Jullie kenden hier geen problemen. Op dezelfde dag kwamen jullie aan in België. Bij aankomst hebben jullie jullie paspoorten verscheurd. Op 4 april 2017 dienden u en uw man een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

U vreest bij terugkeer de groepering Saraya Al Muqawama, alsook Hezbollah, waarvan ze deel uitmaken. U vreest dat uw zoon/je door hen ontvoerd kan worden.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming verwijst u naar de documenten die door uw man werden neergelegd.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit de verklaringen die u voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) aflegde, blijkt dat u uw verzoek om internationale bescherming baseert op dezelfde vluchtredenen als uw echtgenoot, B.(...) M.(...) (CG 17/12561, OV 8.418.201; CGVS p.7). In zijn hoofde werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus genomen aangezien hij er niet in slaagde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken. Tevens werd hem de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd. Bijgevolg kan er ook in uw hoofde niet geconcludeerd worden dat u een vrees in de zin van de Conventie dient te koesteren. Het CGVS verwijst hiervoor naar de omstandig gemotiveerde beslissing in hoofde van uw echtgenoot:

'Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere

procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u na het persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal (CGVS) er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Uw geloofwaardigheid werd doorheen de gehele procedure ondermijnd en dit omwille van volgende redenen.

Vooreerst wordt uw geloofwaardigheid in sterke mate ondermijnd door uw verklaringen doorheen de hele asielprocedure over de door u afgelegde reisweg en meer specifiek de door u beweerde datum van definitief vertrek uit Libanon.

*Allereerst leggen u en uw echtgenote bij de DVZ en bij het CGVS tegenstrijdige verklaringen af over de datum waarop jullie Libanon definitief verlaten hebben en de reisweg die jullie hebben afgelegd. Zo verklaarde u bij de DVZ dat u en uw gezin Libanon definitief verlaten hebben op **23 maart 2017** en dat jullie vervolgens via Turkije en andere onbekende landen op **25 maart 2017** in België aankwamen (Verklaringen DVZ 19/04/17, p.11). Uw echtgenote verklaarde bij de DVZ identiek hetzelfde (Verklaringen DVZ 19/04/17 vrouw, p.11). Zowel u als uw echtgenote verklaren bovendien aan de DVZ dat jullie op 26 september 2016 naar Frankrijk reisden met een visum voor Frankrijk en dat jullie op 3 oktober 2016 terugkeerden naar Libanon (Verklaringen DVZ 19/04/17, p.10, Verklaringen DVZ 19/04/17 vrouw, p.10). In tegenstelling tot deze verklaringen bij de DVZ, verklaarden zowel u als uw echtgenote bij het CGVS dat jullie Libanon definitief verlaten hebben op **23 september 2016** en dat jullie **op dezelfde dag** in België toekwamen (CGVS p.6, CGVS vrouw p.5, 6). Als verklaring hiervoor geven zowel u als uw echtgenote aan dat jullie door kennissen werden aangeraden om de waarheid niet te vertellen dat jullie via de luchthaven naar België zijn gekomen (CGVS p. 6, CGVS vrouw p.6). Het hoeft niet verwonderen dat het CGVS dit bezwaarlijk vindt, daar er op u als verzoeker om internationale bescherming de plicht rust om naar waarheid te antwoorden en dit reeds bij aanvang van uw procedure.*

Wanneer het CGVS zich verder baseert op uw laatste verklaringen bij het CGVS over uw datum van definitief vertrek uit Libanon (23 september 2016), plaatst het CGVS tevens volgende twee kanttekeningen. Ten eerste merkt het CGVS op dat er tussen uw beweerde datum van definitief vertrek (23 september 2016) en uw verzoek om internationale bescherming (4 april 2017) een periode zit van ruim zes maanden. U gevraagd dit nader te verklaren, geeft u zonder meer aan dat u door kennissen en uw advocaat werd aangeraden te wachten met uw verzoek in te dienen, maar laat u in het ongewisse welke reden hierachter schuilt, deze zou u niet hebben geweten. Ook uw echtgenote geeft aan dat jullie hebben gewacht omdat dit zo werd gevraagd en het niet noodzakelijk was om asiel aan te vragen tot(dat) het visum was verlopen. 'Gewacht tot het visum was verlopen en dan nog een beetje extra gewacht', zo stelt ze (CGVS p.6, 10, CGVS vrouw p.6). De vaststelling van de lange periode tussen uw aankomst en het indienen van uw verzoek om internationale bescherming strookt niet met de houding van een verzoeker om internationale bescherming. Wanneer u een effectieve nood aan internationale bescherming heeft, wordt er van u verwacht om binnen een zo kort mogelijke tijd een verzoek om bescherming in te dienen. Ten tweede, legt u een attest neer over uw periode van tewerkstelling bij Future TV. Daarin staat vermeld dat u werkzaam bij hen was van 1 januari 2002 tot 11 november 2016. Het feit dat dit niet strookt met uw verklaarde datum van vertrek (23 september 2016), doet uw geloofwaardigheid opnieuw de das om. Uw vergoelijking dat die data gaan over de periode waarin u verzekerd was (CGVS p.7), overtuigt allerm minst daar het opgestelde document zeer genuanceerd is opgesteld en niet voor discussie vatbaar is.

Om het hoofd te bieden aan al deze tegenstrijdigheden werden u en uw echtgenote gevraagd jullie paspoorten voor te leggen, maar zowel u als uw echtgenote slagen hier niet in en opnieuw botst het CGVS tegen een tegenstrijdigheid om welke reden jullie deze niet kunnen voorleggen. Bij de DVZ geven jullie aan dat de smokkelaar die u bij naam en toenaam noemt, het paspoort heeft afgenomen (Verklaringen DVZ 19/04/17, p.10 en Verklaringen DVZ 19/04/17 vrouw, p.10). Bij het CGVS echter, verklaren u en uw echtgenote dat jullie de paspoorten zelf verscheurd hebben bij aankomst (CGVS p.6, CGVS vrouw p.6). Het hoeft niet te verwonderen dat al deze tegenstrijdigheden uw geloofwaardigheid

in sterke mate ondermijnen. Het CGVS ontdoet zich niet van de indruk dat jullie haar bewust trachten te misleiden en zulks brengt niet alleen de geloofwaardigheid van de door jullie beweerde reisweg in het gedrang, maar ook jullie algemene geloofwaardigheid.

Naast deze vaststellingen, zijn er ook nog andere redenen die uw geloofwaardigheid ondermijnen en waardoor u niet heeft kunnen overtuigen in de door u beweerde vrees.

Daar u aangeeft dat uw problemen reeds hun oorsprong vonden in 2009, werd u gevraagd wat u heeft doen besluiten om Libanon te verlaten (CGVS p.9, CGVS vrouw p.7). U geeft het incident aan in september 2015 waarbij u en uw zoon bedreigd werden aan de crèche van uw zoon met de woorden "ik kan jouw zoon ontvoeren, je bent niets waard. Je kost ons alleen een kogel." (CGVS 9, CGVS vrouw p.7-8). U geeft aan dat de bedreigingen een ander niveau hadden bereikt en dat dit u heeft doen besluiten uw vertrek voor te bereiden (CGVS p.8, 9, 10). Het CGVS vindt het in dit opzicht merkwaardig, dat u na deze bedreiging nog een jaar in Libanon verbleef. U gevraagd om welke reden u niet eerder uit Libanon bent vertrokken daar u aangeeft dat de trigger plaatsvond in september 2015, zegt u dat u moest wachten tot de paspoorten en de visa geregeld waren (CGVS p.9). Het hoeft niet te verwonderen dat deze uitleg weinig overtuigend is in het kader van de ernst van de door u beweerde vrees. Indien u effectief een vrees heeft voor uw leven en voor dat van uw gezin, dan is het totaal niet geloofwaardig dat u nog een jaar wacht met het verlaten van uw land van herkomst. Te meer daar u aangeeft dat u reeds sinds de jaren 2009-2011 geconfronteerd werd met meerdere bedreigingen omwille van uw functie van chauffeur bij Future TV en u verschillende keren slachtoffer werd van fysiek geweld (CGVS p.7-8, 10). Gezien uit uw verklaringen duidelijk blijkt dat uw belagers niet van plan waren u met rust te laten kan er toch van uitgegaan worden dat u nu niet bepaald dat incident aan de crèche nodig had om te beseffen dat uw belagers het ernstig meenden.

Een volgende merkwaardige vaststelling is het feit dat zowel u als uw echtgenote verklaren dat u tot september 2016, dus kort voor uw definitief vertrek, actief bleef in uw functie van chauffeur bij Future TV (CGVS p.5, CGVS vrouw p.5, 8). Wanneer u aangeeft dat de bedreiging in september 2015 u deed besluiten uw leven veilig te stellen, vindt het CGVS het allerm minst geloofwaardig dat u tot kort voor uw vertrek actief bleef in de functie die de oorzaak vormt van uw problemen. Ook het feit dat u op dermate wijze zichtbaar bleef door het uitoefenen van uw werk, ondermijnt de geloofwaardigheid van de door u beweerde vrees. Wanneer er een effectieve dreiging boven uw hoofd hangt, kan er van u verwacht worden de nodige voorzichtigheid aan de dag te leggen en u minder zichtbaar te maken. U geeft weliswaar aan dat u lang op uw werk bleef zodat u niet zou opvallen (CGVS p.8), evenwel weegt dit niet op tegen het feit dat u bleef volharden in uw vertrouwde professionele leven en uw zichtbaarheid hierdoor dus niet verminderde.

Bovendien strookt het feit dat u actief bleef als chauffeur bij Future TV niet met uw verklaringen dat u omwille van de bedreiging in september 2015 uw huis verliet en bij uw schoonouders introk in een andere wijk in Beirout (CGVS p.3, 8). Tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS, laat u blijken dat u bij uw schoonouders onderdook om aan uw problemen te ontsnappen (CGVS p.8, CGVS vrouw p.3). Het feit dat u door uw werk dermate zichtbaar bleef is hiermee weinig verenigbaar en behoeft geen verdere uitleg. Overigens dient aangestipt te worden dat u geen eenduidige verklaringen heeft afgelegd over het verblijf bij uw schoonouders bij de DVZ en het CGVS. Zo hebt u immers ten overstaan van DVZ met geen woord gerept over uw verblijf van een jaar bij uw schoonouders en u vergoelijkt zulks door te stellen dat u er hieromtrent geen vragen werden gesteld (Verklaringen DVZ 19/04/2017 p. 4, CGVS p.9, 10). Ook deze omissie komt uw geloofwaardigheid niet ten goede daar u op het CGVS wil doen uitschijnen dat u uit angst voor uw belagers bij uw schoonouders ging inwonen waardoor dit een niet onbelangrijk element is om uw vrees aannemelijk te maken en een reden temeer is dat er van u kan verwacht worden dit spontaan te vermelden.

U geeft aan dat uw belagers gewapend waren, dat ze altijd een pistool bij zich droegen (CGVS p.9, 10). Uw echtgenote verklaart eveneens dat ze mensen hebben in de buurt van haar ouders (CGVS p.8). Na de bedreiging in september 2015, die u deed besluiten uw leven in veiligheid te brengen, schetst u nog één incident in maart 2016 waarbij u met een stok werd geslagen toen u op weg was naar het huis van uw schoonouders (CGVS p.8). Indien uw belagers het effectief op u gemunt zouden hebben kan er verondersteld worden, gezien hun reputatie en verbondenheid met de Hezbollah, dat ze effectievere pogingen ondernomen zouden hebben om u te treffen. Bovendien vindt het CGVS het merkwaardig in het kader van de door u beweerde vrees, dat u het risico nam om via de luchthaven van Beirout legaal het land te verlaten (CGVS p. 10) terwijl algemeen geweten is dat Hezbollah in de luchthaven

vertegenwoordigd is. Opnieuw wordt uw geloofwaardigheid aangaande uw beweerde problemen met de organisatie Saraya Al Muqawama en de Hezbollah hierdoor ondermijnd.

Volledigheidshalve dient aangestipt te worden dat u verklaart "Ik ben linken beginnen leggen met mijn problemen en de dood van mijn vader" (CGVS p.4). U gevraagd dit nader te verklaren geeft u weinig eenduidige antwoorden en stelt u dat u zich baseert op uw gevoel, dat het vermoedens zijn (CGVS p.4, 10). Het hoeft niet te verwonderen dat deze loutere vermoedens de appreciatie van het CGVS niet ombuigen en niet doen overtuigen in de door u beweerde vrees.

Op basis van bovenstaande observaties is het CGVS van mening dat u uw beweerde problemen totaal niet aannemelijk heeft kunnen maken en dient u de vluchtelingenstatus dan ook geweigerd te worden.

Volledigheidshalve dienen de door u neergelegde documenten besproken te worden. De documenten die u neerlegt aangaande uw tewerkstelling bij Future TV staven geenszins de door u beweerde problemen, noch met de organisatie Saraya Al Muqawama, noch met de Hezbollah. Dit betreft evenzeer de medische documenten die u neerlegt. Hieruit blijkt nergens de door u beweerde vrees ten opzichte van Saraya Al Muqawama en Hezbollah. Dergelijke documenten hebben enkel waarde ter ondersteuning van een coherent en geloofwaardig relaas, iets wat in uw hoofde niet het geval is. De door u neergelegde documenten in verband met de werking van de Hezbollah hebben betrekking op de algemene situatie, maar ondersteunen uw specifieke problemen niet en vermogen dan ook niet bovenstaande appreciatie van het CGVS in positieve zin om te buigen.'

Naast de toekenning van een vluchtelingenstatus, kan een asielzoeker door het CGVS evenwel een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Het CGVS benadrukt in dit verband dat artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet slechts beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Libanon (zie COI Focus Libanon – Veiligheidssituatie Update- dd. 7 augustus 2018) blijkt dat de huidige veiligheidssituatie in Libanon grotendeels bepaald wordt door de situatie in Syrië. De meeste veiligheidsincidenten zijn geworteld in het Syrische conflict en men neemt een polarisatie waar tussen de soennitische en sjiiitische gemeenschap in het land. Anderzijds zit de recente Libanese burgeroorlog nog stevig verankerd in het collectieve Libanese geheugen en bij elke opstoot van spanningen zijn de verschillende politieke leiders geneigd om tot kalmte op te roepen. In 2017 kende Libanon een combinatie van politiek momentum, een verbeterde veiligheidssituatie en brede steun voor het leger. Met de verkiezing van een president, parlamentsverkiezingen in mei 2018 en de vorming van een brede coalitieregering kwam een einde aan een lange periode van instabiliteit.

Het geweld in Libanon is niet grootschalig en beperkt zich tot een schaduwoorlog in de vorm van aanslagen, grensgeweld tussen de strijdende partijen en sektarische kidnappings. Sinds begin 2015 stellen waarnemers echter een verbetering van de algemene veiligheidssituatie vast. Mede door de toegenomen veiligheidsmaatregelen van het leger en Hezbollah en door de ontwikkelingen in Syrië nam de schaal van geweld af. Zo vindt er in Tripoli sinds april 2014, op een zelfmoordaanslag in januari 2015 na, geen sektarisch geweld meer plaats tussen de alawitische en soennitische milities. Daarnaast kwam een einde aan de golf van aanslagen met autobommen in de sjiiitische regio's, vooral in de zuidelijke buitenwijken van Beiroet. De laatste aanslag in Beiroet vond plaats op 12 november 2015 en betrof een dubbele zelfmoordaanslag in de zuidelijke sjiiitische wijk Bourj al-Barajneh.

Van 2015 tot en met de zomer van 2017 concentreerde het gros van het geweld zich in de grensregio met Syrië, voornamelijk in de noordoostelijke Bekavallei (Arsal, Ras Baalbek). Jihadistische groeperingen richten er hun pijlen naast Hezbollah op het Libanese leger, dat als een bondgenoot van Hezbollah wordt beschouwd. Het leger, dat haar troepen in de grensregio versterkte, en Hezbollah belaagden op hun beurt extremistische groeperingen. Zo vonden er in de bergrijke grensregio gewapende confrontaties plaats tussen extremistische groeperingen, waaronder IS en Jabhat Fatah al-Sham / Hayat Tahrir al-Sham (het vroegere Jabhat al-Nusra) enerzijds, en het Libanese leger of Hezbollah anderzijds. In de zomer van 2017 voerden zowel het Libanese leger, als Hezbollah grote militaire operaties uit gericht tegen de aanwezige militanten van IS en HTS/JFS. Hierbij vielen geen

burgerslachtoffers te betreuen. De gewapende extremistische groeperingen verlieten na onderhandelingen met Hezbollah vervolgens collectief de grensregio, en het Libanese leger controleert nu nagenoeg de volledige Syrische-Libanese grens. Met het vertrek van de extremistische strijders kwam ook een einde aan de gewapende confrontaties tussen IS en JN/ JFS/HTS die elkaar tot dan toe bekampten voor de controle van strategisch gebied langsheen de grens met Syrië.

Sinds de aanvang van het conflict in Syrië voerden Syrische rebellengroepen raket- en mortieraanvallen uit op vermeende Hezbollah-bolwerken in de grotendeels sjiiitische gebieden Baalbek en Hermel. Het Syrische leger voerde op haar beurt luchtaanvallen uit op de vermeende smokkelroutes en bases voor Syrische rebellengroeperingen in soennitische grensregio's. Sinds begin 2015 namen deze aanvallen in intensiteit af. Na de zomer van 2017 werd er geen Syrisch grensgeweld meer gerapporteerd.

In de overige regio's is het overwegend rustig. De veiligheidssituatie in Zuid-Libanon is relatief stabiel. VN-resolutie 1701 die een einde maakte aan het conflict tussen Hezbollah en Israël in 2006 blijft grotendeels nageleefd en Hezbollah behoedt zich er in het huidige klimaat voor om Israël te provoceren. Er vinden slechts kleine wederzijdse vergeldingsacties plaats, waarbij geen burgers gevisieerd werden en ook geen burgerslachtoffers vielen. Ook in 2017 bleef de situatie stabiel, en dit ondanks de dreigende retoriek langs weerskanten.

In de Palestijnse kampen blijft, met uitzondering van Ayn al-Hilwah, de huidige veiligheidssituatie relatief kalm en doen de verschillende gewapende groeperingen inspanningen om niet verwickeld te raken in het Syrische conflict. Bij de gewapende incidenten in de Palestijnse kampen worden over het algemeen geen burgers gevisieerd. Meestal betreft het gewapende confrontaties tussen rivaliserende gewapende groepen onderling, binnen een groepering of tussen een gewapende groepering en een controlepost van het leger net buiten het kamp. Aangezien de kampen dichtbevolkt zijn vallen hierbij soms burgerslachtoffers te betreuen.

In Ayn al-Hilwah vonden van november 2016 tot november 2017 gewapende confrontaties plaats tussen de Palestijnse gezamenlijke veiligheidsmacht verbonden met Fatah en de radicaal islamistische groepen onder leiding van Bilal Badr, waarbij in het kamp minstens vijftig doden, waaronder verscheidene burgers, vielen. Tijdens de eerste helft van 2018 verminderden de spanningen en het geweld tussen Fatah en islamistische groeperingen en verlieten verschillende leden van de groeperingen het kamp, gaven zich over aan de autoriteiten, werden uitgeleverd of gearresteerd. In deze periode vielen in Ayn al-Hilwah vijf doden en een vijftiental gewonden. De nieuw gevormde Gezamenlijke Veiligheidsmacht ontplooidde zich in de meest gevoelige wijken maar de situatie blijft gespannen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat burgers in Libanon actueel geen reëel risico lopen op een ernstige bedreiging van hun leven of persoon in de zin van de artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Vooreerst wensen verzoekers hun feitenrelaas met het volgend element te vervolledigen: "Een lid van de familie van verzoeker is lid van de Hezbollah.

Het gaat om de neef van verzoeker, de zoon van de broer van zijn vader. Deze persoon heet M.(...) M.(...) en woont in Froun, in het zuiden van Lebanon, de regio waaruit de familie M.(...) afkomstig van is.

Mohamad M.(...) was een strijder voor de Hezbollah en werd in Syrië ingezet door deze organisatie. Hij is er in oktober 2017 overleden.

Verzoeker had weinig contact met zijn neef. Toen hij problemen ondervond met de beweging Saraya Al Muqawana heeft verzoeker zijn oom, de broer van zijn vader, M.(...) R.(...), opgebeld met de vraag of M.(...) M.(...) zou kunnen tussenkomen om een oplossing te zoeken voor de problemen die verzoeker kende in Beiroet. Dit was ongeveer in 2012.

De eerste keer dat verzoeker zijn oom belt zegt zijn oom dat hij zal nagaan of hij kan helpen. De bedreigingen stoppen echter niet. Verzoeker belt opnieuw zijn oom die hem zegt dat hij gedaan heeft wat hij kon doen maar dat er geen oplossing mogelijk is. In andere woorden dat hij hem via zijn connecties met de HEZBOLLAH niet kan beschermen.

Verzoeker heeft opnieuw de hulp van zijn oom en zijn neef gevraagd om zeker te zijn dat hij probleemloos het land zou kunnen verlaten via de luchthaven. Dit is ook gelukt. Toen hij een visum gekregen heeft moest hij zijn vertrekdatum doorgeven en zijn oom en zijn neef zouden ervoor zorgen dat hij geen problemen tegenkomt op de luchthaven.

Ter staving van het feit dat de neef van verzoeker lid is van de Hezbollah en in oktober 2017 overleden is voegt verzoeker het overlijdensbericht van zijn neef over (stuk 3). Een vertaling van dit bericht zal later toegevoegd worden in aan aanvullende nota."

2.2. In een enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 1, A (2) van de Conventie van Genève van 28 juli 1951, de artikelen 48/3, 48/4 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), de motiveringsplicht, meer bepaald de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en 62 van de Vreemdelingenwet, het zorgvuldigheidsbeginsel (noodzakelijkheid al de elementen van het dossier in aanmerking te nemen en het dossier over een voorzichtige wijze te behandelen) en een beoordelingsfout, betwisten verzoekers de motieven van de bestreden beslissingen en ondernemen zij een poging om de weigeringsmotieven te verklaren of te weerleggen. Zij formuleren hun verweer als volgt:

"2.1. De reisroute en vertrekdatum uit Lebanon.

Vooreerst dient er te worden opgemerkt dat twijfels ten aanzien van de reisroute en de vertrekdatum geen doorslaggevende elementen in een weigeringsbeslissing kunnen zijn. Verklaringen over de reisroute in overweging genomen mogen worden voor de beoordeling van de geloofwaardigheid maar dans wel enkel als een bijkomend en niet-determinerend element. De mogelijke vraagtekens rond de reisroute mogen niet doorslaggevend zijn voor de beoordeling van de algemene geloofwaardigheid van verzoekende partij.

Daarnaast, hebben verzoeker toegegeven dat zij op de DVZ de waarheid niet hebben gezegd tijdens hun persoonlijk onderhoud op het CGVS. Zij geven toe dat zij met het visum naar Frankrijk zijn gekomen op 23 september 2016.

De door verzoekers aangehaalde vertrekdatum past ook met de vertrekdatum die zij geven: hun visum was geldig van 23/08/2016 tot 23/11/2016.

Daar waar verwerende partij verwijst naar de tijdsperiode van bijna 6 maanden tussen hun aankomst en het indienen van hun verzoek tot internationale bescherming volharden verzoeker in hun verklaring dat vrienden en een advocaat hen aangeraden hebben om minstens zes maanden te wachten vooraleer zij hun aanvraag zouden indienen.

Waarschijnlijk heeft dit te maken met de verordening n°604/2013 van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (herschikking).

Deze verordening regelt de verantwoordelijkheid van de verschillende lidstaten voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming. Verschillende bepalingen van deze verordening voorzien dat de verantwoordelijkheid beëindigd bij het verstrekken van termijnen. Het is dus niet ongeloofwaardig dat vrienden hen zou aanraden om even te wachten vooraleer zij hun aanvraag indienen.

Trouwens, blijkt uit de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie (HvJEU) dat het feit dat een asielzoeker niet zo snel mogelijk een verzoek tot internationale bescherming indient niet een reden is om uit te sluiten van elke vorm van bescherming:

"70 Bovendien moet worden opgemerkt dat de verplichting van artikel 4, lid 1, van richtlijn 2004/83 om alle elementen tot staving van het verzoek om internationale bescherming „zo spoedig mogelijk” in te dienen, wordt afgezwakt door het uit hoofde van artikel 13, lid 3, sub a, van richtlijn 2005/85 en artikel 4, lid 3, van richtlijn 2004/83 aan de bevoegde autoriteiten opgelegde vereiste om in het onderhoud rekening te houden met de persoonlijke of algemene omstandigheden die een rol spelen bij het asielverzoek, met inbegrip van de kwetsbaarheid van de asielzoeker, en om dat verzoek op individuele basis te beoordelen rekening houdend met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van elke verzoeker. " (HvJEU In de gevoegde zaken C-148/13 tot en met C-150/13, A (C-148/13), B (C-149/13), C (C-150/13) tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie,)

2.2. De termijn van één jaar in Lebanon na de bedreiging van de zoon van verzoekers, het verderzetten van het werk van verzoeker en de verhuizing naar de familie van verzoekster.

Verzoekers volharden in het feit dat zij gedurende dit jaar alle stappen ondernomen hebben om aan de paspoorten en de visums te geraken. Hoewel verzoekers inderdaad in september 2015 beseften dat hij het land zullen moeten verlaten, aangezien de ernst van de bedreiging ten aanzien van hun zoon, was het materieel niet mogelijk om de nodige papieren eerder te regelen.

Uit vrees zijn zij verhuisd naar de familie van verzoekster.

Om economische redenen moest verzoeker blijven werken. Hij heeft wel veiligheidsmaatregelen getroffen: hij probeerde geen vaste werkuren te hanteren, gebruikte verschillende wegen om te gaan werken en kwam steeds laat thuis. Deze maatregelen zijn bijkomende maatregelen die zich opstapelen op hun verhuizing.

2.3. Hun vertrek via de luchthaven van Beiroet.

Verzoekers hebben hun vertrek geregeld via zijn oom, de vader van de neef van verzoeker die lid is van de Hesbollah.

Hij had al eerder beroep gedaan op zijn oom en zijn neef om een oplossing te vinden aan de bedreigingen die hij onderging, zonder resultaat.

Verzoeker moest zijn vertrekdatum geven aan zijn oom die ervoor heeft gezorgd dat er geen problemen zouden zijn bij hun vertrek.

2.4. Het werk van verzoeker.

Het wordt door het CGVS niet betwist dat verzoeker tewerkgesteld wordt door 'Future Television' (in het arabisch : el-Mustaqbal) als chauffeur van de directeur.

Deze televisie werd door Rafik Hariri gesticht (stuk 4) en is gelinkt met de politieke beweging 'Future Movement' (in het arabisch : Tayyar Al-Mustaqbal).

Deze beweging voert oppositie tegen de Hesbollah (stuk 5).

Het is dus heel waarschijnlijk dat de directeur van deze televisie zender op regelmatige basis vergadert met vertegenwoordigers van de Future Movement en dat het de taak is van verzoeker om hem dan te vervoeren naar deze verschillende vergaderingen.

Het is dan ook voor de Hesbollah nuttig dat verzoeker met hen zou meewerken en hen de agenda van de directeur van Future TV doorgeeft alsook de naam van de personen bij wie hij de directeur vervoert.

Het is dus helemaal niet onwaarschijnlijk dat verzoeker onder druk wordt gezet door de Hesbollah of door Saraya Al Muqawama, een beweging die deel uitmaakt van de Hesbollah.

Verzoeker heeft de bedreigingen in detail kunnen beschrijven, heeft zij chronologisch in de tijd kunnen situeren, de personen die hem en zijn familie bedreigen bij naam kunnen noemen. Hij heeft ook medische documenten neergelegd die de gevolgen van de bedreigingen en aanvallen staven.

Het voordeel van de twijfel moet aan verzoekers toegekend worden en de verklaringen van verzoeker moeten als geloofwaardig worden geacht.

(...)

In casu werd verzoeker rechtstreeks bedreigd een vervolging in de zin van artikel 48/3, §1, a). Hij werd ook meerdere keren aangevallen door de Hezbollah omdat hij geweigerd heeft informatie door te geven. Hij werd dus in het verleden reeds vervolgd.

Dit wordt gezien als een politieke overtuiging door de Hezbollah. Bovendien is verzoeker tewerkgesteld door een werkgever die nauwe banden onderhoudt met een politieke beweging die in Libanon oppositie voert tegen de Hezbollah.

Verzoeker kan tegen Hezbollah onmogelijk door zijn nationale autoriteiten beschermd worden, en er is geen intern vluchtalternatief beschikbaar.

Om al deze redenen moet het statuut van vluchteling worden toegekend."

Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, voeren verzoekers aan dat bij de toepassing van dit artikel, dat artikel 15, c) van de kwalificatierichtlijn omzet, rekening moet worden gehouden met hun profiel: "Hoe meer de verzoeker eventueel het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming." (HvJUE, Elgafaji, C-465/07, 17 februari 2009, punt 39). Verzoekers stellen dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen toepassing moet maken van dit concept van "sliding-scale", dat een interpretatiekader levert van het relatief gewicht dat besteed moet worden aan de notie van algemeen risico (het risico op ernstige schade louter door de aanwezigheid ongeacht het profiel) en het specifiek risico (waar het specifiek profiel het algemeen risico objectief verhoogt). Ook wanneer de graad van het geweld lager is dan de graad waar een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het betrokken gebied een risico loopt op ernstige schade, ongeacht zijn profiel, moet een subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, §2, c) toegekend worden als de verzoekende partij aantoont dat hij omwille van zijn bijzonder profiel een

verhoogd risico loopt. Dit is de dimensie van het specifiek risico in het kader van de toepassing van artikel 15, §2, c) (In die zin zie EASO *Article 15, point c), de la directive qualification relative aux conditions que doivent remplir les demandeurs d'asile (2011/95/EU) Analyse judiciaire*, januari 2015). Het profiel en de risico's die ermee geobjectiveerd zijn, moeten nauwkeurig in rekening worden genomen bij de beoordeling van de veiligheidssituatie. Deze evaluatie moet nauwkeurig gebeuren op basis van pertinente en actuele informatie, aldus verzoekers, die ter staving van hun betoog verwijzen naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De persoonlijke omstandigheden in de zin van artikel 48/4, § 2, c) zijn dus omstandigheden die tot gevolg hebben dat de verzoeker, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld, en dit zelfs wanneer het geweld hem niet meer dan een ander persoon specifiek viseert. *In concreto* voeren verzoekers aan dat verzoeker tewerkgesteld was bij een televisiezender die gesticht werd door een politieke beweging die oppositie voert tegen Hezbollah. Hij was chauffeur van de directeur van deze zender. Om deze reden loopt hij naar eigen zeggen een verhoogd risico slachtoffer te worden van het willekeurig en doelgericht geweld in Libanon. Daarnaast was verzoekers vader ook tewerkgesteld door een politieke figuur. Verzoeker vermoedt dat zijn vader daarom overreden werd. Dit toont aan dat er een politiek verleden aan verzoeker en zijn dichte familie kleeft, waardoor hij mogelijks in het vizier van Hezbollah kan komen en een verhoogd risico loopt slachtoffer te worden van doelgericht of willekeurig geweld. Verzoekers menen dan ook dat de subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, §2, b) (verhoogd risico slachtoffer te worden van het doelgericht geweld) of artikel 48/4, §2, c) (verhoogd risico slachtoffer te worden van het willekeurig geweld) moet worden toegekend.

In ondergeschikte orde vragen verzoekers de bestreden beslissingen te vernietigen, *“Ten eerste om het bijkomend element die zij in huidig beroep naar voor brengen te onderzoeken, nl. dat zij in Libanon op de hulp hebben kunnen rekenen van de neef van verzoeker die, ten eerste, heeft geprobeerd om de bedreigingen te doen stoppen en, ten tweede, ervoor heeft gezorgd dat verzoeker via de luchthaven van Beiroet veilig het land kon verlaten.*

Ten tweede om de actuele veiligheidssituatie door het CGVS te laten onderzocht werd in het licht van het profiel van verzoekers en de aard van zijn werkgever.”

2.3. Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende stavingstukken gevoegd: een overlijdensbericht van verzoekers neef, het document *“Future TV”*, te raadplegen op Wikipedia en het document *“Future Movement”*, te raadplegen op Wikipedia.

Ter terechtzitting leggen verzoekers de vertaling neer van het aan het verzoekschrift gevoegde overlijdensbericht van verzoekers neef.

2.4.1. Blijkens de bestreden beslissingen wordt verzoekers hun verzoek om internationale bescherming geweigerd omdat (i) zij bij de DVZ en het CGVS tegenstrijdige verklaringen afleggen over de datum waarop zij Libanon definitief verlaten hebben en de reisweg die zij hebben afgelegd, (ii) tussen hun beweerde datum van definitief vertrek (23 september 2016) en hun verzoek om internationale bescherming (4 april 2017) een periode zit van ruim zes maanden, wat niet strookt met de houding van een verzoeker om internationale bescherming, (iii) het attest over verzoekers periode van tewerkstelling bij Future TV vermeldt dat hij werkzaam was bij hen van 1 januari 2002 tot 11 november 2016, wat niet strookt met zijn verklaarde datum van vertrek (23 september 2016), (iv) zij hun paspoorten niet voorleggen en tegenstrijdige verklaringen afleggen over de reden waarom zij deze niet kunnen voorleggen, (v) het totaal niet geloofwaardig is dat, indien zij sinds het incident aan de crèche van hun zoon in september 2015 effectief een vrees hadden voor hun leven en dat van hun gezin, zij nog een jaar hebben gewacht met het verlaten van hun land van herkomst, temeer zij aangeven dat verzoeker reeds sinds de jaren 2009-2011 geconfronteerd werd met meerdere bedreigingen omwille van zijn functie als chauffeur bij Future TV en hij verschillende keren slachtoffer werd van fysiek geweld, uit deze verklaringen aldus blijkt dat verzoekers belagers niet van plan waren om hem met rust te laten en er dienvolgens toch kan van uitgegaan worden dat zij niet bepaald het incident aan de crèche nodig hadden om te beseffen dat verzoekers belagers het ernstig meenden, (vi) wanneer zij aangeven dat de bedreiging in september 2015 hen deed besluiten hun leven veilig te stellen, het allerminst geloofwaardig is dat verzoeker tot kort voor zijn vertrek actief bleef in de functie die de oorzaak vormt van hun problemen, (vii) zij tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS laten blijken dat zij bij verzoeksters ouders onderdoken om aan de problemen te ontsnappen, wat weinig verenigbaar is met het feit dat verzoeker actief bleef als chauffeur bij Future TV en hij aldus door zijn werk zichtbaar bleef, (viii) zij ten overstaan van de DVZ met geen woord hebben gerept over hun verblijf van een jaar bij verzoekers schoonouders, (ix) verzoeker aangeeft dat zijn belagers gewapend waren, dat ze altijd een pistool bij zich droegen en verzoekster verklaart dat ze mensen hebben in de buurt van haar ouders,

doch zij na de bedreiging in september 2016 nog één incident schetsen in maart 2016 waarbij verzoeker met een stok werd geslagen toen hij op weg was naar het huis van zijn schoonouders terwijl, indien zijn belagers het effectief op hem gemunt zouden hebben, verondersteld kan worden dat ze, gezien hun reputatie en verbondenheid met Hezbollah, effectievere pogingen ondernomen zouden hebben om hem te treffen, (x) het in het kader van de door hen beweerde vrees merkwaardig is dat zij het risico namen om via de luchthaven van Beiroet legaal het land te verlaten terwijl algemeen geweten is dat Hezbollah in de luchthaven vertegenwoordigd is, (xi) verzoekers verklaringen dat hij linken is beginnen leggen tussen zijn problemen en de dood van zijn vader louter vermoedens zijn, (xii) de documenten aangaande verzoekers tewerkstelling bij Future TV geenszins de door hem beweerde problemen staven, noch met de organisatie Saraya Al Muqawama, noch met Hezbollah, ook uit de medische documenten nergens de beweerde vrees ten opzichte van Saraya Al Muqawama en Hezbollah blijkt en de documenten in verband met de werking van Hezbollah betrekking hebben op de algemene situatie maar hun specifieke problemen niet ondersteunen en (xiii) uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Libanon blijkt dat burgers in Libanon actueel geen reëel risico lopen op een ernstige bedreiging van hun leven of persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.4.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissingen op eenvoudige wijze in die beslissingen kunnen gelezen worden zodat verzoekers er kennis van hebben kunnen nemen en hebben kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissingen aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikken. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoekers maken niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hen niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekers de motieven van de bestreden beslissingen kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoekers in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 18 december 2018, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.5. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de

materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.6. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoekers geen geloofwaardige elementen aanbrengen waaruit kan blijken dat zij hun land van herkomst zijn ontvlucht of dat zij er niet zouden kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. De Raad stelt vast dat verzoekers in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging ondernemen om de pertinente en draagkrachtige motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissingen, die steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht besluit tot de ongeloofwaardigheid van het door hen uiteengezette asielaanvraag, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoekers toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij echter om onderstaande redenen in gebreke blijven.

2.6.1. Vooreerst benadrukt de Raad dat van verzoekers mag worden verwacht dat zij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over hun vraag om internationale bescherming, van begin af aan in vertrouwen nemen door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Op een verzoeker om internationale bescherming rust immers te plicht om van bij aanvang van de procedure zijn/haar volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn/haar verzoek om internationale bescherming en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de asielinstanties zodat deze kunnen beslissen over het verzoek. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoekers dat zij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geven over alle facetten van hun identiteit, leefwereld, asielaanvraag, reisweg enz. Verzoekers erkennen dat zij op de Dienst Vreemdelingenzaken niet de waarheid hebben verteld over de datum waarop zij Libanon definitief verlaten hebben en de reisweg die zij hebben afgelegd, wat zij nogmaals bevestigen in het verzoekschrift. Zij verklaarden tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat hen door kennissen werd aangeraden om niet de waarheid te vertellen, namelijk dat zij via de luchthaven naar België zijn gekomen. De Raad benadrukt te dezen echter dat verzoekers zelf de volledige verantwoordelijkheid dragen voor het bewust afleggen van valse verklaringen. Dat hen door derden werd aangeraden om niet de waarheid te vertellen over de datum van hun vertrek uit Libanon en hun reisweg, kan aldus geenszins worden aanvaard als vergoelijking voor het afleggen van bedrieglijke verklaringen. Het hoeft geen betoog dat verzoekers hun leugenachtige verklaringen ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken niet bijdragen aan hun algemene geloofwaardigheid.

De door verzoekers beweerde datum van vertrek (23 september 2016), waarin zij volharden in het verzoekschrift, valt overigens niet te rijmen met de inhoud van het voorgelegde attest over verzoeker zijn tewerkstelling bij Future TV. In de bestreden beslissingen wordt dienaangaande correct het volgende vastgesteld: *“Ten tweede, legt u een attest neer over uw periode van tewerkstelling bij Future TV. Daarin staat vermeld dat u werkzaam bij hen was van 1 januari 2002 tot 11 november 2016. Het feit dat dit niet strookt met uw verklaarde datum van vertrek (23 september 2016), doet uw geloofwaardigheid opnieuw de das om. Uw vergoelijking dat die data gaan over de periode waarin u verzekerd was (CGVS p.7), overtuigt allermintst daar het opgestelde document zeer genuanceerd is opgesteld en niet voor discussie vatbaar is.”* Verzoekers gaan in het verzoekschrift volledig voorbij aan deze motieven, die aldus onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

Verzoekers voeren evenmin enig verweer tegen de motieven van de bestreden beslissingen waar daarnaast terecht het volgende wordt overwogen: *“Om het hoofd te bieden aan al deze tegenstrijdigheden werden u en uw echtgenote gevraagd jullie paspoorten voor te leggen, maar zowel u als uw echtgenote slagen hier niet in en opnieuw botst het CGVS tegen een tegenstrijdigheid om welke redenen jullie deze niet kunnen voorleggen. Bij de DVZ geven jullie aan dat de smokkelaar die u bij naam en toenaam noemt, het paspoort heeft afgenomen (Verklaringen DVZ 19/04/17, p.10 en Verklaringen DVZ 19/04/17 vrouw, p.10). Bij het CGVS echter, verklaren u en uw echtgenote dat jullie de paspoorten zelf verscheurd hebben bij aankomst (CGVS p.6, CGVS vrouw p.6). Het hoeft niet te verwonderen dat al deze tegenstrijdigheden uw geloofwaardigheid in sterke mate ondermijnen. Het CGVS ontdekt zich niet van de indruk dat jullie haar bewust trachten te misleiden en zulks brengt niet alleen de geloofwaardigheid van de door jullie beweerde reisweg in het gedrang, maar ook jullie algemene geloofwaardigheid.”* Ook deze motieven worden door de Raad overgenomen.

Waar verzoekers in het verzoekschrift betogen dat twijfels ten aanzien van de reisweg en de vertrekdatum geen doorslaggevende elementen in een weigeringsbeslissing kunnen zijn, benadrukt de Raad dat duidelijkheid omtrent de reisweg en de gebruikte reisdocumenten van primordiaal belang is voor het voeren van een correct onderzoek naar de gegrondheid van de aangehaalde vrees. Indien een verzoeker de waarheid spreekt omtrent zijn vlucht, is het paspoort immers een doorslaggevend element en objectief bewijs waarmee de verzoeker zijn verklaringen kan staven. Doordat verzoekers flagrant tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd over de reden waarom zij hun paspoort niet kunnen voorleggen, ontstaat het vermoeden dat zij wel degelijk nog in het bezit zijn van hun reisdocumenten, maar zij deze stukken bewust achterhouden om bepaalde inlichtingen ten aanzien van de Belgische asielinstanties te verhullen. Het spreekt voor zich dat een dergelijke handelswijze hun algemene geloofwaardigheid verder ondergraaft.

Wat er ook van zij, indien wordt uitgegaan van hun beweerde datum van definitief vertrek uit Libanon (23 september 2016), dient te worden vastgesteld dat verzoekers nog ruim zes maanden hebben gewacht alvorens zich op 4 april 2017 vluchteling te verklaren, houding welke allermintst getuigt van een gegronde vrees voor vervolging zoals omschreven in de vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De Raad benadrukt in dit verband dat van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming inroept, redelijkerwijs mag worden verwacht dat hij/zij zich, indien hij/zij nood heeft aan daadwerkelijke bescherming, bij aankomst of zo snel mogelijk daarna wendt tot de asielinstanties van het onthaalland, *quod non in casu*. Verzoekers herhalen in het verzoekschrift dat hen door kennissen en hun advocaat werd aangeraden om minstens zes maanden te wachten vooraleer een aanvraag in te dienen. Zij vermoeden dat dit te maken heeft met verordening n°604/2013 van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (herschikking), die de verantwoordelijkheid regelt van de verschillende lidstaten voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming. De Raad leidt uit verzoekers hun betoog af dat zij wilden vermijden dat zij zouden worden teruggestuurd naar Frankrijk, dat hun visum had afgeleverd en dus de verantwoordelijke lidstaat was voor de behandeling van hun verzoek om internationale bescherming. Dergelijk handelen doet echter volledig afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van de door verzoekers aangehaalde vrees. Immers, indien verzoekers werkelijk voor hun leven zouden vrezen, zou het hun niet uitmaken welk Europees land hen internationale bescherming kan bieden. De Raad wijst er te dezen nog op dat verzoekers na het verlopen van hun visum illegaal in België verbleven waardoor zij niet konden uitsluiten bij een controle te worden aangehouden en het risico te lopen eventueel naar hun thuisland te worden gerepatriëerd. Dat zij desalniettemin nog geruime tijd hebben gewacht om minstens een poging te ondernemen om zich te

verzekeren van een blijvende bescherming tegen de vrees die hen noopte hun land van herkomst te verlaten, dan wel die hen verhindert ernaar terug te keren, toont aan dat zij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achten, hetgeen niet strookt met de houding van een persoon die beweert zijn/haar land van herkomst te zijn ontvlucht uit een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Verzoekers hun laattijdige verzoek om internationale bescherming vormt aldus een contra-indicatie voor de ernst van door hen voorgehouden nood aan internationale bescherming. Deze vaststelling ondermijnt naar het oordeel van de Raad verder de ernst en de geloofwaardigheid van de door verzoekers geschetste vrees. De argumentatie in het verzoekschrift kan deze appreciatie niet ombuigen.

2.6.2. Daarnaast kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen worden gevolgd waar in de bestreden beslissingen het volgende wordt overwogen: *“Naast deze vaststellingen, zijn er ook nog andere redenen die uw geloofwaardigheid ondermijnen en waardoor u niet heeft kunnen overtuigen in de door u beweerde vrees.*

Daar u aangeeft dat uw problemen reeds hun oorsprong vonden in 2009, werd u gevraagd wat u heeft doen besluiten om Libanon te verlaten (CGVS p.9, CGVS vrouw p.7). U geeft het incident aan in september 2015 waarbij u en uw zoon bedreigd werden aan de crèche van uw zoon met de woorden “ik kan jouw zoon ontvoeren, je bent niets waard. Je kost ons alleen een kogel.” (CGVS 9, CGVS vrouw p.7-8). U geeft aan dat de bedreigingen een ander niveau hadden bereikt en dat dit u heeft doen besluiten uw vertrek voor te bereiden (CGVS p.8, 9, 10). Het CGVS vindt het in dit opzicht merkwaardig, dat u na deze bedreiging nog een jaar in Libanon verbleef. U gevraagd om welke reden u niet eerder uit Libanon bent vertrokken daar u aangeeft dat de trigger plaatsvond in september 2015, zegt u dat u moest wachten tot de paspoorten en de visa geregeld waren (CGVS p.9). Het hoeft niet te verwonderen dat deze uitleg weinig overtuigend is in het kader van de ernst van de door u beweerde vrees. Indien u effectief een vrees heeft voor uw leven en voor dat van uw gezin, dan is het totaal niet geloofwaardig dat u nog een jaar wacht met het verlaten van uw land van herkomst. Te meer daar u aangeeft dat u reeds sinds de jaren 2009-2011 geconfronteerd werd met meerdere bedreigingen omwille van uw functie van chauffeur bij Future TV en u verschillende keren slachtoffer werd van fysiek geweld (CGVS p.7-8, 10). Gezien uit uw verklaringen duidelijk blijkt dat uw belagers niet van plan waren u met rust te laten kan er toch van uitgegaan worden dat u nu niet bepaald dat incident aan de crèche nodig had om te beseffen dat uw belagers het ernstig meenden.

Een volgende merkwaardige vaststelling is het feit dat zowel u als uw echtgenote verklaren dat u tot september 2016, dus kort voor uw definitief vertrek, actief bleef in uw functie van chauffeur bij Future TV (CGVS p.5, CGVS vrouw p.5, 8). Wanneer u aangeeft dat de bedreiging in september 2015 u deed besluiten uw leven veilig te stellen, vindt het CGVS het allerminst geloofwaardig dat u tot kort voor uw vertrek actief bleef in de functie die de oorzaak vormt van uw problemen. Ook het feit dat u op dermate wijze zichtbaar bleef door het uitoefenen van uw werk, ondermijnt de geloofwaardigheid van de door u beweerde vrees. Wanneer er een effectieve dreiging boven uw hoofd hangt, kan er van u verwacht worden de nodige voorzichtigheid aan de dag te leggen en u minder zichtbaar te maken. U geeft weliswaar aan dat u lang op uw werk bleef zodat u niet zou opvallen (CGVS p.8), evenwel weegt dit niet op tegen het feit dat u bleef volharden in uw vertrouwde professionele leven en uw zichtbaarheid hierdoor dus niet verminderde.

Bovendien strookt het feit dat u actief bleef als chauffeur bij Future TV niet met uw verklaringen dat u omwille van de bedreiging in september 2015 uw huis verliet en bij uw schoonouders introk in een andere wijk in Beirout (CGVS p.3, 8). Tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS, laat u blijken dat u bij uw schoonouders onderdook om aan uw problemen te ontsnappen (CGVS p.8, CGVS vrouw p.3). Het feit dat u door uw werk dermate zichtbaar bleef is hiermee weinig verenigbaar en behoeft geen verdere uitleg. Overigens dient aangestipt te worden dat u geen eenduidige verklaringen heeft afgelegd over het verblijf bij uw schoonouders bij de DVZ en het CGVS. Zo hebt u immers ten overstaan van DVZ met geen woord gerept over uw verblijf van een jaar bij uw schoonouders en u vergoelijkt zulks door te stellen dat u er hieromtrent geen vragen werden gesteld (Verklaringen DVZ 19/04/2017 p. 4, CGVS p.9, 10). Ook deze omissie komt uw geloofwaardigheid niet ten goede daar u op het CGVS wil doen uitschijnen dat u uit angst voor uw belagers bij uw schoonouders ging inwonen waardoor dit een niet onbelangrijk element is om uw vrees aannemelijk te maken en een reden temeer is dat er van u kan verwacht worden dit spontaan te vermelden.

U geeft aan dat uw belagers gewapend waren, dat ze altijd een pistool bij zich droegen (CGVS p.9, 10). Uw echtgenote verklaart eveneens dat ze mensen hebben in de buurt van haar ouders (CGVS p.8). Na de bedreiging in september 2015, die u deed besluiten uw leven in veiligheid te brengen, schetst u nog één incident in maart 2016 waarbij u met een stok werd geslagen toen u op weg was naar het huis van uw schoonouders (CGVS p.8). Indien uw belagers het effectief op u gemunt zouden hebben kan er

verondersteld worden, gezien hun reputatie en verbondenheid met de Hezbollah, dat ze effectievere pogingen ondernomen zouden hebben om u te treffen. Bovendien vindt het CGVS het merkwaardig in het kader van de door u beweerde vrees, dat u het risico nam om via de luchthaven van Beirout legaal het land te verlaten (CGVS p. 10) terwijl algemeen geweten is dat Hezbollah in de luchthaven vertegenwoordigd is. Opnieuw wordt uw geloofwaardigheid aangaande uw beweerde problemen met de organisatie Saraya Al Muqawama en de Hezbollah hierdoor ondermijnd.

Volledigheidshalve dient aangestipt te worden dat u verklaart "Ik ben linken beginnen leggen met mijn problemen en de dood van mijn vader" (CGVS p.4). U gevraagd dit nader te verklaren geeft u weinig eenduidige antwoorden en stelt u dat u zich baseert op uw gevoel, dat het vermoedens zijn (CGVS p.4, 10). Het hoeft niet te verwonderen dat deze loutere vermoedens de appreciatie van het CGVS niet ombuigen en niet doen overtuigen in de door u beweerde vrees.

Op basis van bovenstaande observaties is het CGVS van mening dat u uw beweerde problemen totaal niet aannemelijk heeft kunnen maken en dient u de vluchtelingenstatus dan ook geweigerd te worden."

Verzoekers trachten in het verzoekschrift te verklaren hoe zij zonder problemen legaal het land hebben kunnen verlaten via de luchthaven van Beiroet. Zij stellen dat een neef van verzoeker strijder was voor Hezbollah. Verzoeker had naar eigen zeggen eerder al beroep gedaan op deze neef om een oplossing te vinden voor de bedreigingen aan zijn adres, doch zonder resultaat. Via deze neef konden verzoekers wel probleemloos het land verlaten. Verzoeker moest louter zijn vertrekdatum doorgeven en zijn neef en oom hebben er vervolgens voor gezorgd dat er geen problemen zouden zijn bij het vertrek op de luchthaven. Ter staving van het feit dat de neef van verzoeker een strijder was voor Hezbollah, wordt aan het verzoekschrift een overlijdensbericht van deze neef gevoegd, waarvan de vertaling werd neergelegd ter terechtzitting. Het is de Raad echter volstrekt onduidelijk waarom verzoekers deze uitleg niet konden geven tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Aan verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd hoe hij zonder problemen kon vertrekken via de luchthaven van Beiroet en hem erop gewezen dat Hezbollah daar toch vertegenwoordigd is, kwam hij niet verder dan: "Ja, misschien hebben ze niet opgelet, of mij niet gezien." (administratief dossier, stuk 5, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10). Verzoeker maakte tijdens het persoonlijk onderhoud overigens op geen enkel ogenblik gewag van het feit dat hij familie heeft/had bij Hezbollah. Integendeel, gevraagd of hijzelf, iemand van zijn familie, zijn echtgenote of iemand van haar familie lid of sympathisant is geweest van een politieke partij in Libanon, antwoordde hij telkenmale stellig "Neen" (administratief dossier, stuk 5, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5). Ook verzoekster verklaarde dat noch zijzelf, noch iemand van haar familie, noch haar man, noch iemand van zijn familie lid of sympathisant is geweest van een politieke partij in Libanon (administratief dossier, stuk 5B, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5). Verzoeker verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud ook uitdrukkelijk dat hij nooit bescherming heeft gezocht voor zijn problemen. Hij maakte hierbij geen gewag van het feit dat hij via zijn neef had getracht om via diens connecties bij Hezbollah een oplossing te vinden voor zijn problemen, zoals thans wordt gesteld in het verzoekschrift. Meer nog, gevraagd wie er allemaal op de hoogte is van zijn problemen, haalde verzoeker enkel zijn vrouw, zijn zus en zijn moeder aan (administratief dossier, stuk 5, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9). Ook verzoekster bevestigde dat haar echtgenoot nooit om bescherming heeft gevraagd: "Neen. Niemand kan bescherming in libanon vragen, vooral als het met deze organisatie gaat." (administratief dossier, stuk 5B, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7). De Raad benadrukt dat het aan verzoekers is om voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de verschillende elementen van hun relaas toe te lichten en alle nodige elementen nodig voor de beoordeling van hun verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het is dan ook niet ernstig dat zij *a posteriori*, na confrontatie met een negatieve beslissing een aantal nieuwe gegevens aanreiken in een poging om hun geloofwaardigheid alsnog te herstellen. Verzoekers tonen overigens op geen enkele wijze de familieband aan tussen verzoeker en de persoon vermeld in het overlijdensbericht. De *post-factum* verklaringen in het verzoekschrift, die niet de minste steun vinden in de verklaringen zoals verzoekers deze in de loop van de administratieve procedure hebben afgelegd en die aldus duidelijk na reflectie tot stand zijn gekomen om hun verklaringen alsnog geloofwaardig te laten schijnen, kunnen de Raad dan ook geenszins overtuigen. In de mate verzoekers ter terechtzitting een poging ondernemen om de Raad te overtuigen dat zij wel hebben aangegeven dat verzoekers afkomstig is uit het zuiden van Libanon en daar niet verder werd op ingegaan kunnen zij niet overtuigen aangezien hun antwoorden over hun politieke sympathieën en deze van hun familie duidelijk waren op niet te interpreteren vragen.

Voor het overige komen verzoekers in het verzoekschrift in wezen niet verder dan het louter volharden in en herhalen van hun eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen, het poneren van een vrees ten opzichte van Saraya Al Muqawama en Hezbollah en het tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, hetgeen

bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee verzoekers dan ook niet vermogen hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissingen te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken. De Raad benadrukt te dezen dat niet wordt getwijfeld aan verzoekers tewerkstelling bij Future Television. In acht genomen het geheel van wat voorafgaat, maken verzoekers echter geenszins aannemelijk dat zij omwille van deze tewerkstelling dusdanig grote problemen zouden hebben gekend dat zij thans voor hun leven en dat van hun zoon zouden hoeven vrezen.

2.6.3. Ook de door verzoekers in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zijn niet van dien aard dat zij de appreciatie van hun verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen. De documenten aangaande verzoekers tewerkstelling bij Future TV staven geenszins de beweerde problemen met Saraya Al Muqawama en Hezbollah. Hetzelfde geldt voor het medische attesten en de foto van verzoekers verwondingen. Uit niets blijkt immers in welke omstandigheden verzoeker zijn verwondingen (onder andere een gebroken neus) heeft opgelopen, laat staan dat deze verwondingen het resultaat zouden zijn van de vermeende vervolgingsfeiten in zijn land van herkomst. De algemene artikelen in verband met de werking van Hezbollah hebben betrekking op de algemene situatie en staven op geen enkele wijze de door verzoekers beweerde specifieke problemen.

2.6.4. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebracht asielrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Wat de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet betreft, wijst de Raad erop dat het weerlegbaar vermoeden vervat in genoemd artikel pas ontstaat wanneer de reeds ondergane vervolging of ernstige schade door de asielzoeker afdoende is aangetoond conform de principes vastgelegd in artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet, namelijk aan de hand van bewijsstukken of, bij gebrek hieraan, volgens de cumulatieve voorwaarden ter zake bepaald. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van het uiteengezette asielrelaas, kan de schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet niet dienstig worden aangevoerd.

Ook het argument dat verzoeker door zijn nationale autoriteiten niet beschermd kan worden tegen Hezbollah en er geen intern vestigingsalternatief voorhanden is, is gelet op de ongeloofwaardigheid van het relaas niet dienstig.

2.7.1. In zoverre verzoekers zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroepen op hun asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Zij tonen niet aan dat zij op deze basis in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoekers tonen geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aan waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoekers maakten immers doorheen hun verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij in Libanon zouden hebben gekend of zullen kennen.

2.7.2. Voorts blijkt uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Libanon (zie COI Focus "*Libanon. Veiligheidssituatie*" van 7 augustus 2018) dat de huidige veiligheidssituatie in Libanon nog steeds grotendeels bepaald wordt door de situatie in Syrië. De meeste veiligheidsincidenten zijn geworteld in het Syrische conflict en men neemt een polarisatie waar tussen de soennitische en sjiiitische gemeenschap in het land. Anderzijds zit de recente Libanese burgeroorlog nog stevig verankerd in het collectieve Libanese geheugen en bij elke opstoot van spanningen zijn de verschillende politieke leiders geneigd om tot kalmte op te roepen. In 2017 kende Libanon een combinatie van politiek momentum, een verbeterde veiligheidssituatie en brede steun voor het leger. Met de verkiezing van een president, parlementsverkiezingen in mei 2018 en de vorming van een brede coalitieregering kwam een einde aan een lange periode van instabiliteit. Het geweld in Libanon is niet grootschalig en beperkt zich tot een schaduwoorlog in de vorm van aanslagen, grensgeweld tussen de strijdende partijen en sektarische kidnappings. Sinds begin 2015 stellen waarnemers echter een verbetering van de algemene veiligheidssituatie vast. Mede door de toegenomen veiligheidsmaatregelen van het leger en Hezbollah en door de ontwikkelingen in Syrië nam de schaal van geweld af. Zo vindt er Tripoli sinds april 2014, op een zelfmoordaanslag in januari 2015 na, geen sektarisch geweld meer plaats tussen de alawitische en soennitische milities. Daarnaast kwam een einde aan de golf van aanslagen met autobommen in de

sjiitische regio's, vooral in de zuidelijke buitenwijken van Beiroet. De laatste aanslag in Beiroet vond plaats op 12 november 2015 en betrof een dubbele zelfmoordaanslag in de zuidelijke sjiitische wijk Bourj al-Barajneh. Van 2015 tot en met de zomer van 2017 concentreerde het gros van het geweld zich in de grensregio met Syrië, voornamelijk in de noordoostelijke Bekavallei (Arsal, Ras Baalbek). Jihadistische groeperingen richten er hun pijlen naast Hezbollah op het Libanese leger, dat als een bondgenoot van Hezbollah wordt beschouwd. Het leger, dat haar troepen in de grensregio versterkte, en Hezbollah belaagden op hun beurt extremistische groeperingen. Zo vonden er in de bergrijke grensregio gewapende confrontaties plaats tussen extremistische groeperingen, waaronder IS en Jabhat Fatah al-Sham / Hayat Tahrir al-Sham (het vroegere Jabhat al-Nusra) enerzijds, en het Libanese leger of Hezbollah anderzijds. In de zomer van 2017 voerden zowel het Libanese leger als Hezbollah grote militaire operaties uit gericht tegen de aanwezige militanten van IS en HTS/JFS. Hierbij vielen geen burgerslachtoffers te betreuren. De gewapende extremistische groeperingen verlieten na onderhandelingen met Hezbollah vervolgens collectief de grensregio, en het Libanese leger controleert nu nagenoeg de volledige Syrische-Libanese grens. Met het vertrek van de extremistische strijders kwam ook een einde aan de gewapende confrontaties tussen IS en JN/JFS/HTS die elkaar tot dan toe bekampten voor de controle van strategisch gebied langs de grens met Syrië. Sinds de aanvang van het conflict in Syrië voerden Syrische rebellen groepen raket- en mortieraanvallen uit op vermeende Hezbollah-bolwerken in de grotendeels sjiitische gebieden Baalbek en Hermel. Het Syrische leger voerde op haar beurt luchtaanvallen uit op de vermeende smokkelroutes en bases voor Syrische rebellen groeperingen in soennitische grensregio's. Sinds begin 2015 namen deze aanvallen in intensiteit af. Na de zomer van 2017 werd er geen Syrisch grensgeweld meer gerapporteerd. In de overige regio's is het overwegend rustig. De veiligheidssituatie in Zuid-Libanon is relatief stabiel. VN-resolutie 1701 die een einde maakte aan het conflict tussen Hezbollah en Israël in 2006 blijft grotendeels nageleefd en Hezbollah behoedt zich er in het huidige klimaat voor om Israël te provoceren. Er vinden slechts kleine wederzijdse vergeldingsacties plaats, waarbij geen burgers gevisieerd werden en ook geen burgerslachtoffers vielen. Ook in 2017 bleef de situatie stabiel, en dit ondanks de dreigende retoriek langs weerskanten. In de Palestijnse kampen blijft, met uitzondering van Ayn al-Hilwah, de huidige veiligheidssituatie relatief kalm en doen de verschillende gewapende groeperingen inspanningen om niet verwickeld te raken in het Syrische conflict. Bij de gewapende incidenten in de Palestijnse kampen worden over het algemeen geen burgers gevisieerd. Meestal betreft het gewapende confrontaties tussen rivaliserende gewapende groepen onderling, binnen een groepering of tussen een gewapende groepering en een controlepost van het leger net buiten het kamp. Aangezien de kampen dichtbevolkt zijn vallen hierbij soms burgerslachtoffers te betreuren. In Ayn al-Hilwah vonden van november 2016 tot november 2017 gewapende confrontaties plaats tussen de Palestijnse gezamenlijke veiligheidsmacht verbonden met Fatah en de radicaal islamitische groepen onder leiding van Bilal Badr, waarbij in het kamp minstens vijftig doden, waaronder verscheidene burgers, vielen. Tijdens de eerste helft van 2018 verminderden de spanningen en het geweld tussen Fatah en islamitische groeperingen en verlieten verschillende leden van de groeperingen het kamp, gaven zich over aan de autoriteiten, werden uitgeleverd of gearresteerd. In deze periode vielen in Ayn al-Hilwah vijf doden en een vijftiental gewonden. De nieuw gevormde Gezamenlijke Veiligheidsmacht ontplooidde zich in de meest gevoelige wijken maar de situatie blijft gespannen.

Niettegenstaande uit de beschikbare informatie aldus blijkt dat de ontwikkelingen in Syrië een negatieve uitwerking hebben in Libanon, waarbij ook burgerslachtoffers zijn gevallen en dat toenemende spanningen tussen leden van de verschillende geloofsgemeenschappen hebben geleid tot toenemend sektarisch geweld, dient na grondige analyse van de beschikbare informatie te worden besloten dat burgers in Libanon actueel geen reëel risico lopen op een ernstige bedreiging van hun leven of persoon in de zin van de artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekers brengen in het verzoekschrift geen elementen bij die een ander licht kunnen werpen op voorgaande analyse van de actuele veiligheidssituatie in Libanon.

Bovendien is het betoog dat toepassing moet worden gemaakt van het concept van de "sliding-scale" zoals ontwikkeld door het Hof van Justitie in de zaak "*Elgafaji*" in casu niet dienstig. Verzoekers gaan er immers aan voorbij dat voor de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet en dienvolgens ook van de "sliding-scale" het bestaan van een gewapend conflict een noodzakelijke voorwaarde is. De begrippen "*internationaal of binnenlands gewapend conflict*" werden noch in de richtlijn 2011/95/EU, noch in de Vreemdelingenwet, noch in de voorbereidende werken gedefinieerd, maar de interpretatie ervan werd vastgelegd door het HvJ in zijn arrest "*Diakité*" waar werd geoordeeld "*dat een binnenlands gewapend conflict voor de toepassing van deze bepaling moet worden geacht te bestaan, wanneer de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer*

gewapende groeperingen of wanneer twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden, waarbij het niet noodzakelijk is dat dit conflict kan worden aangemerkt als gewapend conflict dat geen internationaal karakter draagt, in de zin van het internationale humanitaire recht, en waarbij de intensiteit van de gewapende confrontaties, het organisatieniveau van de betrokken strijdkrachten of de duur van het conflict niet los van de beoordeling van de mate van het geweld dat zich op het betrokken grondgebied voordoet, worden beoordeeld." (HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Aboucar Diakité v. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen*, § 35). Bovendien volstaat een gewapend conflict op zich niet om een internationale beschermingsstatus toe te kennen. Er dient immers sprake te zijn van willekeurig geweld. Willekeurig geweld impliceert dat iemand toevallig gedood of gewond kan geraken en dit omdat de strijdende partijen gevechtsmethodes gebruiken die de kans op burgerslachtoffers vergroten. Het begrip houdt in dat een persoon geraakt kan worden door het geweld ongeacht zijn/haar persoonlijke omstandigheden of identiteit (HvJ 17 februari 2009 (GK), *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, C-465/07, § 34-35; UNHCR, *Safe at last? Law and Practice in Selected Member States with Respect to Asylum-Seekers Fleeing Indiscriminate Violence*, juli 2011, p. 103). Artikel 48/4, § 2, c) is bovendien niet van toepassing op andere situaties van willekeurig geweld die niet plaatsvinden binnen het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Het is pas in het kader van de beoordeling van de mate van het willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict en de evaluatie van het reële risico op ernstige schade ten gevolge van dit willekeurig geweld dat de "sliding-scale" relevant wordt. Dit is *in casu* niet het geval. Zoals blijkt uit voorgaande analyse, beantwoordt de huidige situatie in Libanon immers niet aan voormelde voorwaarden.

2.8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werden gehoord. Tijdens dit interview kregen zij de mogelijkheid hun asielmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door hun advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekers en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.9. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissingen toegelichte vaststellingen dat verzoekers niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kunnen worden erkend en dat zij niet in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.10. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissingen te vernietigen.

De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf juni tweeduizend negentien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS